

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Schulverein za Nemce.“

Kaj pa je zopet to? Ali nismo ondan dovolj brali o tem društvu? Počasi, gospoda! Nemški Schulverein je jedno društvo, „Schulverein für Deutsche“ pa drugo. Prvo je staro, drugo pa novo, še le lani ustanovljeno društvo. Prvo vodi Weitlof, drugo pa Schönerer. Poslednji se je ločil od „nemškega Schulvereina“ sosebno zaradi tega, ker sprejemlje mej ude tudi žide, in ker podpira tudi židovske nemške šole. V drugem pa je oboje društvo Slovanom jednako nevarno; oboje deluje na mejah Čehov in Slovencev in meji tem a narodoma.

Samo da hoče „Schulverein für Deutsche“ najprej in posebe delovati mej Slovenci.

Slovenec je treba torej poznati dobro oboje društvo ter se po tem tudi ravnati.

Prvi občni zbor je imel „Schulverein für Deutsche“ 11., 12. in 13. junija t. l. v Gradci. Osnovalec je lani poletu pod načelnishtvom Schönererjev. Lani se je trudilo društvo bolj z notranjo uredbo in utrdbo, nego z delovanjem na zunaj. Zdaj pa že šteje 111 krajnih skupin in čez 8000 članov. Dohodki znašajo zdaj 10.587 gld. Skupine in dohodki pa močno rastejo bolj in bolj.

Društvo je doslej podelilo že nekaj podpor na Češkem, potem pa posebno na Koroškem in slovenskem Štajerskem. Takó je oddalo 2 štipendija po 146 gld. na vinarski šoli v Mariboru. V Celjski obrtni popolnjevalni šoli je odmerilo za učne pomočke 150 gld., potem Celjskemu otroškemu vrtu 300 gld., Celjski dekliskí šoli za šolo, ki je z njo združena za šiviljo in sobne služabnice, 150 gld.

Na dalje je odločilo od srebrne rente v vrednosti 1000 gld. obresti 21 gld. koroškím šolam. Še drugim koroškím šolam (Borovlje, Puštrice, Podlublje in Wajre) za učne pomočke po 50 gld. Sklenilo je društvo napraviti samostojni „otroški škí vrt školskega društva za Nemce“ v Celji; priprave so se že začele.

Društvo neče delovati tje v dan, ampak po določenih načrtih na slovanskih mejah in mej Slovani, kjer prebivajo Nemci poleg Slovanov. V ta namen nabira natančne statistične podatke o razmerah števila prebivalstva

po narodnostih, o školskih občinah in krajnih školskih svetih, napravi šol, številu otrok, vedenji naseljenja nasproti nemškemu pouku itd. Na tej podstavi hoče postopati korak za korakom.

Poizvedbe v tem pogledu so na južnem Štajerskem zdaj že dovršene, in se bodo nadaljevale na Koroškem, Kranjskem, in ob tržni cesti proti Trstu. Jednako bo postopalo tudi v Sudetah.

Glavno delovanje hoče imeti društvo v „plainskih deželah“, v tem ko se razprostira „nemški Schulverein“ bolj v „sudetskih deželah“.

Schönererjevemu društvu „pa sene ne zdi jug manj važen od severja;“ kajti tu je treba zabraniti, da bi Slovani ne zabíli klina v nemška jezikovna tla, in da bi ne odtrgali Trsta in Adrije od nemške jezikovne skupnosti. **Adrija in Trst se morata obvarovati nemškemu uplivu;** temu je posvečen naš boj na jugu. Poleg tega pa nikakor ne zanemarjamo severja ter priskočimo na pomoč, kjer moremo. Na obe strani se razširja, jednakomerno razdeljeno naše odgojevalno delovanje.

„S tako razdelitvijo delovanja pa mi ravno dokazujemo, da se naše društvo ne bojuje proti „nemškemu Schulvereinu;“ mi ne obračamo vse svoje moči, kakor bi moralo drugače biti, da bi motili njegovo delovanje.“

Te vrste, posnete iz poročila „Šolskega društva za Nemce“, govoré same jasno dovolj, česa je pričakovati Slovincem tudi od tega društva. Poročilo je poučno dovolj in razkriva ob enem, kaj so Slovenci doslej zamudili; pa naj povedó dotični voditelji slovenski, ali imajo že take podatke, kakor jih nabira in izvršuje Schönererjevo društvo po vseh slovenskih pokrajinah? Ali imajo Slovenci natanke podatke samo za mesta, kjer živé Slovenci poleg drugih narodností v večih ali manjših odlomkih? In vprašamo zopet: Ali je kaj važnejšega in nujnejšega za narodne žrtve, nego so naboriza naše školsko društvo? Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. julija.

Nemci na Češkem že začenjajo svoje agitacije za dopolnilne volitve za deželni zbor. Liberalci mislijo postaviti vse prejšnje deželne poslance za kandidate. Gospodarska stranka bode pa tudi poskusila svojo srečo. Če dobro pojde, utegne dobiti nekaj mandatov, kajti podpirali jo bodo konservativno plemstvo in Čehi s svojim uplivom.

Hrvatska nezavisna stranka in centrum sta se popolnem zjedini. Nova stranka bode vse-kako imela nekoliko upliva, če tudi vsled nečlovega pritiska nema dosti pristašev v saboru. Da zmerne opozicija ni brez vsega pomena, je pač najboljši dokaz, da bi jo bil ban tako rad popolnem uničil pri volitvah. Še celo s Starčevičevci je hotel pred volitvami skleniti nekak kompromis, da bi mu pomagali uničiti nezavisno stranko in centrum.

Vnanje države.

Nek Berolinski list javlja, da se je dolgo srbski kralj bal poklicati Ristića, ker so ga strašili, da bode potem srbske vrednostne papirje izključili z nemškega denarnega trga. Kralj je povprašal nemškega poslanika, če bi res Nemčija Srbiji delala v finančnem oziru kake ovire, ko bi poklical Ristića. Poslanik grof Bray mu je pa razložil, da je to vse le prazen strah. V Nemčiji ni nobenega zakona, po katerem bi se mogli izključiti srbski vrednostni papirji z denarnega trga. Novo posojilo bode Srbija v Nemčiji ravno tako lahko dobila, če je Ristić ministerski predsednik, kakor da bi bil kdo drugi. Ko je kralj to zvedel, ni imel proti Ristiću nobenih pomislekov. Avstrijski poslanik je pa bil nekda ves čas popolnem nevtralen, ter ni na noben način nič oviral, da se pokliče Ristić. — Dopisnik „Wiener Allgemeine Ztg.“ imel je pogovor z novim srbskim ministerskim predsednikom. Ristić se je izjavil, da deputacije neso prihajale, ker je on prišel na krmilo, ampak samo zategadelj, da so izrekle veselje, da so se znebili prejšnje vlade. Narod upa, da se bodo sedaj zboljšale razmere. Njegovi predniki so obetali narodu svobodo in blagostanje, upeli so pa reakcijo in se posluževali najhujše korupcije. Ristić je nadalje rekel, da deputacijam ne obeta takojšnjega znižanja davkov. Svoje dolžnosti nasproti upnikom mora Srbija točno spolnovati, če ne bi postala drug Egipt in tuji bi upravljali državna posestva in pobirali davke ter carino za državne upnike. Napravila bi bankerot ter morala prenašati težke in sramotilne posledice eksekucije. Srbija pa more še prenašati sedanja bremena, če tudi

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Prvo poglavje.

(Dalje)

Henrik je tudi v tem novem krogu našel primerne si prijatelje. Mej mladimi, življenja veselimi ljudmi so neki posební svobodni zidarji (freemasonry) ki povsod brzo najdejo tovariše jednakega mišljenja in srca ter se kmalu z njimi seznanijo. Tuje premenjeno bivališče in čutena zadrega, ki ga je v Novem Jorku toli stiskala, odvrčali sta ga nekaj časa od lehkomišljenega življenja. Mabel se je celo nadejala, da ga bodeta nje neprestani upliv in nje neprestana skrb spravila na pravi pot; nadejala se je, da ga ozir na tujo hišo njegove tete ali pa zanimanje za njegov poklic popolnem poboljšata. Na nesrečo je prav sedaj sosedno vseučilišče odpustilo dijake na poletne počitnice; mej mladenci, ki so na

ta način v L. prikožili, našel je Henrik več bolj sorodnih duhov, nego jih je bilo mej pustimi zidovi Paradoksove pisarne zakopanih. Brze konje živega mladeniča občudovali so po vsej okolici; njegovi mični običaji in njegovo plemenito vedenje so mu nagloma pridobili občno ljubezen. Udajal se je izkušnavam, zapuščal zaduhlo pisarno ter se pridruževal raznim izletom in vožnjam, raznim lovem in ribičem; to vse bilo bi res popolnem nedolžno, ko bi ne bilo zahtevalo toliko časa ter naposled k tolikim neumnostim in razuzdanostim ne vodilo.

Naj je storil še toli dobre sklepe, naj se je še toli napejal, da bi sebe samega premagoval, vendar se je kmalu pokazalo, da so sklepe izkušnave izpodkopavale; napevanje njegovo pa ni bilo dovolj močno, da bi bilo se izkušnavam uspešno branilo. Težkega srca je Mabel gledala, kako so se nje kratke nade uničile in bolj nego poprej se je tresla od posledic brezozirnega in lehkomišljenega življenja svojega brata. Bili sta le dve pravili, po katerih se je proti njemu vedla, — bili sta le dve sredstvi, s katerima je hotela brata rešiti. To sta bili ljubezen in molitev. Očitala mu ni nikdar niti s pogledi niti z besedami. Vedela je prav dobro,

da le Bog sme soditi in da si človek, zlasti pa sestra le v preširnosti sodbo prisvaja. Poznala pa je vso moč prava, katero ta sladka vez sorodstva daje; zato je le po nasvetih srčne svoje ljubezni skušala potrpežljivo svojo nalogo izvrševati.

Ti ljubezni polni nasveti so bili toli mili, blagodejni in požrtvovalni tudi zato, ker so iz skrivnostne bolečine ponižnega in skesanega, kot tudi prevaranega in zapuščenega srca izvirali. Dasi bratu Mabel nikdar ni očitala, vendar sebi je pogostem grenko očitala toli izgubljenih ur, ki so jo njegove družbe in njegovega zaupanja oropale ter jej za to le razbite nade, zapuščeno ljubezen in raneno srce podarile. Kolikor zelo se je tega strašila, kolikor dolgo je tudi zavračala neusmiljeno misel, polagoma se jej je vendar usililo prepričanje, da je nje srce le iskal, da je je lahkomišljeno odbil, da je svoje zaklade zaupala možu, ki daru ni znal ceniti, in da je prijateljstvo, katero se jej je najslajši užitek v življenji zdelo, njemu bilo le za kratek čas o dolgih zimskih večerih.

Ko bi bila ta slutnja dovolila še kako sumnjo, uničil bi jo bil list, katerega je Mabel štirinajst dni po dohodu v L. od gospe Leroyeve dobila.

teško. Vlada bode poskusila konvertovati državne dolgove, če bode mogoče. Deputacije pravijo, da je narod pripravljen prenašati vse žrtve, da se ohrani čast in samostojnost Srbije. Vsekako bode sedaj narod manj plačeval. 40 milijonov goldinarjev znaša srbski državni budget, za družih 40 milijonov so pa uradniki zase narod odrli. Narod se ni imel nikamor pritožiti. Po srbski ustavi se proti uradniku ne more začeti sodnijska preiskava, če vlada ne dovoli. Garašaninova vlada pa ni skoro nikoli preiskave dovolila. Ristić je pa dovolil sodiščem, da začno proti vsakemu uradniku preiskavo, ki bi bil tožen. Ne-poštene uradnike bodo sedaj kaznovali in odpustili. Konečno je Ristić obžaloval, da ga tako obrekujejo, zlasti da ga napada avstrijsko in nemško časopisje.

Plovdivsko mestno zastopništvo priredilo je **bolgarskima** regentoma Stambulovu in Mutkurovu banket. Mestni župan se je zahvalil pri tej priliki regentoma za njihovo domoljubje. Stambulov mu je baje odgovoril, da bode kriza kmalu rešena. Vlada namerava predlagati kandidata, ki bode vsem ugajal. Je li temu poročilu „Agence Havas“ kaj verjeti, ne vemo. Sploh izvestja iz Bolgarije neso zanesljiva in si močno nasprotujejo. Da se pa kriza tako hitro ne bode rešila, je gotovo. Ko bi sebranje tudi izvolilo kneza, ga Rusija priznala ne bode, ker sebranju zakonitosti ne priznava. Po novejših poročilih zastopniki velevalstij ne pošljejo svojih tajnikov v Trnovo. Iz tega je jasno, da so velevalsti prepričane, da sklepi sebranja ne bodo imeli nobenega pomena. — Bolgarski zastopnik v Belemgradu, dr. Stransky odpotoval je v Sofijo. Govori se, da je to v zvezi z govorico, da mislijo Bolgari kralja Milana voliti knezom, ko bi Koburžan ali Battenberžan volitve ne vsprejela. Ta izvolitev bi se popolnem ne strinjala z Berolinsko pogodbo.

Na otoku **Kreta** vlada velika razburjenost. Bilo je zadnji čas več bojev mej kristijani in mohamedanci. Več oseb je bilo umorjenih in več sel požganih.

Pri volitvah za **bavarski** deželni zbor voljenih je 72 liberalcev, 77 klerikalcev in 7 konservativcev, v Würzburgu je pa ožja volitev. V novejši zbornici bodo torej odločevali konservativci. Katerej stranki se bodo pridružili, tista bode imela večino. Dosedaj so klerikalci sami imeli v deželnem zboru večino, če tudi neznatno. Socijalnih demokratov ni noben voljen, če tudi so pri prvotnih volitvah bili dosegli precejšnje uspehe.

Nedavno bil je pri Istade-ji boj mej četami **afganskega** emira, katerim je poveljnik Golam Hyder han in uporniki. Emirovi vojaki premagali so upornike.

Dopisi.

Z Reke 28. junija [Izv. dop.] Kdor čita madjarske liste in podmičeno „Bilancio“, misliti mora, da je Reka, ta biser madjarske krone naj-srečnejše mesto na svetu. Madjari in njihovi podmičenci ne prestando pišejo, kako Reka napreduje, kako njeno prebivalstvo čuti madjarski in kako po stane to mesto danes ali jutri najznamenitejše mesto ob Jadranskem morji.

Toda temu ni tako. Madjari hočejo slepiti svet, kakor slepe samega sebe. Biti hočejo vele-vlast, pa so tako čez glavo zadolženi, da morajo, če tako dalje pojde, napraviti bankerot. — Pripoveduje, da so svobodoljubni, toda nikjer ni večjih zatiralcev, nego so Madjari, kar dovolj dokazuje njihovo postopanje proti Slovakom, Rumunom, Srbom in Hrvatom.

Dovoljeno mi bodi opaziti, da to čutijo tudi že Rečani, in znatno že pojema „naudušenost“ za Madjarsko. Besedo naudušenje označil sem nalašč z

resicami, kajti tacega naudušenja v resnici nikdar bilo ni. Rečani so sumni in lokavi ljudje, in bili so tako dolgo naudušeni za Madjarsko, dokler so od tega imeli osobne koristi, toda sedaj ni tako. Če hočemo resnico govoriti, reči moramo, da na Reki ni bilo pravih madjarskih pristašev in to mesto ni nikdar imelo madjarskega značaja, kajti fakinstvo ne kaže nikier pravega izraza narodne volje. Tako je tudi na Reki. Najuglednejši meščani so Italijani in Hrvati. Nižje mestno prebivalstvo je vse hrvatsko, ter se poslužuje hrvaščine. Samo fakini predstavljajo madjarsko misel in sicer s tem, da so se pri vadili kričati „eljen“. Kričeči po ulicah „eljen“ hoteli so pokazati, da je Reka madjarska! — Pozneje prišlo je nekaj uradnikov, kateri so po ulicah in kavarnah madjarski govorili, in to je bilo znamenje, da je Reka madjarsko mesto! Na tak način mogli bi si Madjari tudi London osvojiti.

Vladna stranka na Hrvatskem je zakrivila, da je do tega prišlo. Storila je nekaj z nagodbo, ki se je sklenila mej Madjarsko in Hrvatsko, kar se še nikjer na svetu ni prigodilo. Hrvatska vladna stranka je z madjarsko vladno stranko predložila pogodbo kralju, da jo podpiše. Ko je bila podpisana, prilepila je na § 66 krpico, na katerej je zapisano, da se Reka izročuje Madjarskeji. Deset let je minulo, kar se je zvršil ta zločin. Stvar prišla je pred hrvatski sabor pred šestimi leti. Vladna stranka je trdila, da se je nagodba z ono krpico kralju predložila v podpis. Opozicija je nasprotno dokazovala. Pa kaj jej je koristilo, ko je vlada imela večino ter je zmogala pri glasovanju. In tako je Reka izročena Madjarom.

Toda madjarska sila ni večna. Nehala bode, ker ni osnovana na zdravem temelji, kajti kar ni naravno, mora propasti. Reka bode zopet hrvatsko mesto, kakor je bila poprej. Večkrat, odkar imajo Madjari Hrvate v pesteh, večkrat se pokazuje, da Rečani spoznavajo, da ni vse zlato, kar se sveti. Spoznavajo, da ne morejo ostati „corpus separatum“ kakor bi radi Madjari, ampak, da se morajo približati materi zemlji. In zato postaja hrvatska stranka na Reki z vsakim dnem močnejša. To je opazil sedanjí zapovednik Hrvatske, Madjar Khuen Heder-vary in odpravil je hrvatsko županijo z Reke, ter jo premestil v Ogulin. Na skrivnem sedaj premišluje, kako bi odstranil hrvatsko gimnazijo, ki je sedaj na Reki. Tako dela sedaj hrvatska vlada, ki bi morala gledati, da si zagotovi simpatije onih državljanov, ter jih pridobi za Hrvatsko.

V tem pa sami Madjari store vse, kar treba, da si odtujijo Rečane. Začeli so uvajati trdi madjarski jezik v šole, kar Rečanom ni po volji. Na Reko pošiljajo svoje raznzdane ljudi, kateri se utihtopajo v Reške hiše, da rušijo po madjarskem običaji rodbinsko življenje, srečo in mir mnogih obitelji; toda to Rečanom ni po volji. Madjari zasmehujejo Reško prebivalstvo, in tudi to Rečanom ne ugaja.

Nedavno je nek madjarski učitelj na Reški ljudski šoli po imenu Sigyárto na najostudnejši način grdil Reški krasni spol. V Peštanskem listu „Fovarosi Lapok“ pisal je, da Rečanke drugzega ne delajo, kakor čakajo noči, da morejo nakičene iti na ulico, ter se udajati ljubezni. To je samo zmi-sel onega, kar je ondu pisano, ki se v poštenem in

dostojnem listu, kakor je „Slovenski Narod“ ne more ponoviti. Radi onega nesramnega čina napali so Rečani v 12. dan junija omenjenega činovnika, in bi ga bili ubili, da ni prišla policija. Mestni stražniki odpeljali so tega nesramneža v varnost ter je moral še tisti dan ostaviti svoje mesto in pobegniti z Reke. Ko so v Budimpešti zvedili, kaj se je dogodilo njihovemu rojaku, grdili so Rečane in kričali, da bi kaj tacega niti Bedujini ne mogli storiti. Ta naziv je razdražil Rečane, da jih ni mogel bolj in se sedaj najbolj čita „Rivista Fiumana“, ki piše proti Madjarom.

Tu so vam opisani v glavnih potezah Reški odnošaji. V kratkem vam hočem podrobneje pisati. Tedaj hočem vam opomniti, da zadnji čas trgovina na Reki močno nazaduje. Vedno manj ladij prihaja v luko in brzovlak iz Pešte preko Zagreba že jeden mesec ne vozi, kar kaže, da je promet jako slab.

S Ptuja 30. junija (Okrajne volitve.) Volnici skupine velikega posestva za okrajni zastop Ptujski zbirajo se v dan volitve, t. j. 8. julija t. l. ob 8. uri zjutraj v „Narodnem domu“, ako se začne volitev še le ob 9. uri, kar je razpisano na legitimcijskih listih, katerih še volilci dozda neso v roke dobili. Ako pa je začetek volitve ob 8. uri, morajo se volilci zbrati že ob 7. uri v „Narodnem domu“, da se vse potrebno za volitev dogovori, posebno radi volilne komisije. Pridejo pa naj vsi volilci točno ob določeni uri, da nobeden ne zamudi volitve komisije, ker je to za nas imenitno. Da ne bodo pojedini volilci doma ostali, naj se volilci zbirajo, in zavedni naj vzamejo mlačne s seboj. Imena kandidatov za veliko posestvo dobi vsak volilec domov, ker še reklamacije v Gradci neso rešene; kandidati za skupino občin bodo se proglasili dne 8. julija. Volilecem obeh skupin pa priporočamo točnost in slogu! Odbor društva „Pozor.“

Domače stvari.

— (Presvitlicesar) podaril je pristo-voljni požarni brambi v Mirnipeči 80 gl. podpore.

— (Osobne vesti.) Računski oficijal g. Vilibald Bregar imenovan je računskim revidentom; računski asistent g. Anton Costa računskim oficijalom, računski praktikant g. Rudolf Lukeš računskim asistentom pri deželni vladni kranjski.

— (Gosp. I. Kae.) ravnatelj na ces. kr. učiteljski v Mariboru, dobil je naslov c. kr. šolskega svetnika.

— (Umrl) je po kratki bolezni dne 29. junija g. Fran Škrlec, c. kr. poštar in trgovec pri sv. Tomaži pri Veliki Nedelji.

— (Vabilo) k LXXVII. odborovi seji „Matice Slovenske“ v četrtek 7. julija 1887. l. ob 1/2. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXVI. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka o denarnih in hišnih zadevah. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti. V Ljubljani 25. junija 1887. Josip Marn, predsednik.

— (Dr. Tomanova slavnost v Kamni Gorici.) Gospod prof. Toma Zupan bode vsled prošnje odborove pri slavnosti služil sv. mašo in pridigoval. Skupnega obeda pri gosp. Kapusu se bode udeležilo več sto oseb. Preskrbljeno pa je tudi

Pisan je bil v Trentonu, kjer je bila družba po štirideskem potovanju sklenila nekaj dnij ostati, potem pa se raziti. Občnemu poročilu o potovanju je Ludvika naposled pristavila.

„Pri vsem tem ni bila toli prijetna. Bilo je vedno toliko prepira o potu in kdo bi imel najboljše sobe v gostilnicah. Francika Širokoglavka je baje mislila, svet je tu zaradi nje; gospa Vanekarjeva je po svoji stari navadi zvijače napravljala, da bi pred vsem najboljše zase dobila, in sedaj pa sedaj poganjala sem se tudi jaz za svojo pravico, da je obveljala, kajti voljna nisem bila, da bi vsi z nogami po meni teptali. Francika in polkovnik se toli razpirata, da je res prava sramota; tudi gospa Earleva nam je delala mnogo sitnostij. Bolehala je, odkar smo bili Niagaro zapustili. Dečka sta me tudi strahovito mučila; Cecilija ju ne more uganjati. Nikdo baje ni užival posebnega veselja razen gospoda Dudleya in neke gospe Volkove, udove z Angleškega, ki se je Francikine svatovščine udeležila in je polkovnika na potu spremljevala. Mlada je in zala in preobčutna (sentimentalna), — govori mnogo o pesništvu itd.; in gospod Dudley se je njej po polnoma posvetil. Na sprehod hodita o luninem

svitu, posedata po skalah in skladata sonete. Res prava šala je, kar čeblja gospa Earleva, ki jo imenuje Dudleyevo zadnjo ljubico. Jaz res ne vem, kaj se na njej umišlja. Vsem drugim je kaj neprijetna. Od tukaj potujem v Novi Jork ter ti svetujem k meni priti. Ko si bila štirinajst dnij pri teti Ridgwayevi, moraš vsekakor zrak in prizorišče menjati. Jaz sem jo jedenkrat že kot mala deklica obiskala, a tega nikdar ne izpozabim. O svojem moži že mesec dnij nisem ničesa slišala. Mislim, da listi ne čakajo v Novem Jorku. Reci Henrikku, da storil bil bi bolje, ko bi bil s konji prišel v Newport.“

Mabel je ta list zopet in zopet prečitala, premišljevala njegovo vsebino ter se jokala; a še vedno je ležal v nje naročji. Kar je nje osamljenost pretrgala teta Sabija. Tudi to je bila buda nje izkušnja, da je le redkoma kako uro nepretrgoma mogla za se živeti. Vender je Sabija malokdaj motila nje mir temveč bila je navadno blebetava gospa Ridgwayeva ki jej nikdar pokoja in miru ni dala. Zato se je silila, da je prav prijazno vsprejela teto, ki je kaj previdno stopila, ozrla se okrog ter potem polagoma duri zaprla.

„Ko bi bila jaz na tvojem mestu, šla bi zvečer v družbo“, rekla je s tihim glasom, kot bi se bala, da kdo pri ključavnici posluša; „ona je vsa zaverovana v to.“

„Oh, tetka! ne zahtevajte tega od mene“, odvrnila je Mabel nekaj nepotržno naglo ustanši in list v žep utaknivši. „Jaz ne morem iti; — jaz nečem iti; — prav nič me ne veseli. Vsak ima svoje muhe“, pristavila je, ko je Sabija od lista v nje obraz se ozrla.

„No, vidim, dobila si list od Ludvike. Ni čuda, da te je spravil iz dobre volje, men se bi bilo jednako godilo. A ti bi nanj izpozabila, ko bi šla v družbo ter videla vse mlade ljudi in se dobro počutila. Njej nikaker ni padalo, ko si ti včeraj rekla, da ne misliš iti.“

„To jej pač nič ni mari“, odvrnila je Mabel. „Tetka, ona misli, da se meni take reči dopadajo, a to ni prav nič res. Neznosno mi je videti mnogo ljudi krog sebe. Ti pač sama ne zahajaš na take kraje; tudi jaz bi rajše pri tebi in njej doma ostala.“

(Dalje prih.)

še za ostalo občinstvo, da se mu bode postreglo v drugih krčmah, ki so pripravljene za obilo gostov, torej se nikomur ni bati, kdor pride k slavnosti v Kamno Gorico, da bi se ne mogel okrepčati. Postaja za brzovajke je Podnart. Zvečer po vrnitvi v Ljubljano bode godba svirala na vrtu Ljubljanske Čitalnice.

— („Konsumno društvo.“) Na zboru v sredo, katerega se je udeležilo 75 gospodov, se je sklenilo, da se pravila vladi predlože, po dolženem potrdilu pa takoj začne društveno delovanje.

— (Razstava ženskih ročnih del v Rudolfinumu) otrori se v sredo dne 6. t. m. Mnogo dam je že obljubilo svojo soudeležbo in izvestno bode razstavljenih mnogo lepih proizvodov ženskih rok.

— (Plemenito darilo.) Iz Zagreba se piše: Povodom banketa zjedinjenih opozicijskih strank napil je dr. M. Derenčin žurnalistiki. Po tej napitnici pa se je dvignil grof Ivan Drašković in izjavil, da pokloni za ustanovitev časnikarskega in pisateljskega društva 30.000 gld. ter da bode v svojih krogih deloval za razvoj in prospeh tega društva.

— (Za Primorsko) dovolilo je ministerstvo dva nova živinozdravnika, jednega za Tolmin, drugega za Pazin.

— (Pazite na otroke!) Z Viča se nam piše: Včeraj zvečer ob 6. uri pal je na „gmajni“ poleg Kozarij 3½ letni deček kajzarja Oblak-a v mali jarek poleg hiše in utonil.

— (Hrpejska železnica) otvori se dne 6. t. m. Vlak odpelje se ta dan iz Trsta od sv. Andreja ob 9. uri 30 minut dopoldne in dospe v Hrpeje ob 10. uri 19 minut. Iz Hrpej odpelje se vlak ob 10. uri 49 min. in dospe v Trst ob 11. uri 45 min.

— (V Pazinu) zmagala je, kakor smo ob svojem času javili, pri zadnjih volitvah narodna hrvatska stranka. Sijajne svoje zmage pa ni dobro porabila, kajti izbrala si je županom Inocenta Fabrisa, ki ni naše gore list. Pred izborom zastavil je bil Fabris sicer častno besedo, da bode vedno stal na strani narodne stranke in da se bode vedno pogajal, da se hrvatsčini določi mesto, katero jej gre, a njegova dejanja se ne ujema z njegovo častno besedo. Zategadelj so mestni odborniki sklenili odločno postopati proti županu. V seji dne 16. junija, katere se je udeležilo vseh 29 odbornikov sklenilo se je jednoglasno: 1. „Gospodu načelniku Inocentu Fabrisu izrazujemo ovim javno skrajno nepovjerenje i odlučujemo, da ovim zaključkom unišujemo prijašni naš zaključak, učinjen u sjednici 5 aprila t. g. to jest, da mu se uzkracuje sasvim svaka nagrada od danas napred.“ — 2. Svaki zapisnik sjednice zastupstva učinjen ima biti v jeziku hrvatskom kao uredovnom i samo u takovom ima se poslati prepis sl. prov. junti u Poreč, a nipošto prevoditi ga na talijanski.“ — Na tako jednoglasno nezaupnico odstopil bi vsak drugi, le g. Fabris ne, on ima predebelo kožo. Ne le, da se svojemu častnemu mestu ni odpovedal, hoče celo upirati se mestnega zbora zakonitim sklepom. A ta upor mu ne bode pomagal, kajti naposled se bode mestni odbor stvari še resneje poprijel, da se popolnem znebi načelnika Fabrisa.

— (Občni zbor Šentjakopsko-Trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda.) (Konec.) Blagajnik nadalje pohvalno omenja čč. g. bogoslovce, ki kot bodoči pastirji-učitelji naroda že zdaj pojmiyo svoje vzvišeno nalogo, ter tudi po tem ravnaajo. Iz lastnega nagiba jih je znatno število pristopilo družbi. Sploh pa pozivlja čč. ude, naj si vsak v svojem krogu in pri svojih znancih prizadeva pridobiti novih udov tej prevažni, vseslovenski družbi, katera ne gleda le na sedanost, nego i na bodočnost, ki želi preprečiti nadaljno potujčevanje naše mladine, posebno ob mejah slovenskih. Dovolj je že zgubljene naše zemlje, kjer ni več drugega našega, kakor le grobovi. In da si ohranimo kraje ob Muri in Dravi, ob Soči in morji — in da ne bo treba v teh krajih s pesnikom zdihovati: „Oh naši so samo grobovi“ — delajmo mi živeči — in naše potomstvo nam bo hvaležno. — Da je bilo govorjeno članom iz srca, pričevalo je splošno odobravanje. Potem se volita kot pregledovalca računov soglasno gg. M. Kokalj in J. Pihler. — Pri naslednji točki: volitev načelnštva,

poprime besedo g. dr. Lesar, poudarjajoč, da iz ugodnega današnjega poročila odborovega smemo sklepati, da je društvo v pravih rokah. Zato predlaga, kaj se izvoli v priznanje marljivega delovanja ves stari odbor na novo per acclamationem. Predlog ta je sicer vsprejet a dosedanji podružnični blagajnik g. A. Žlogar izjavi, da mu je v bodoče zaradi mnogih opravil službenih, kakor tudi zaradi posla, ki mu ga zadaje tajništvo glavne družbe, težko prevzeti še blagajničarstvo. Nasvetuje pa mesto sebe vrlaga in za družbo vnetega gosp. kolego iz Trnovega Andreja Kalana. Ker je — odgovarja dr. Papež tej izjavi — dosedanega gospoda blagajnika resna volja, odkloniti za sedaj častni ta posel, nas tolaži pri izgubi tako delavnega odbornika le to, da gospod ne ostane tuj naši podružnici, marveč da bode kot tajnik glavne družbe tudi še vnet ostal podružnici naši. — Nasvetovana sprememba v odboru se na to vsprejme. Izvolijo se nadalje gg.: Peter Bohinjec, Anton Šmid in Ivan Volk, da bodo pri letošnji veliki družbeni skupščini v Trstu zastopali našo podružnico. Ker je bil s tem razvit vsopred in nihče ni stavil kakega posebnega nasveta, načelnik, zahvalivši se za mnogobrojno udeležbo, oficijalno zborovanje zaključil, naznanjajoč, da sedaj se prične prosta zabava. Dasi to ne spada strogo v današnje poročilo, naj vender omenimo, da je občinstvo objela vesela živahnost takoj po nastopu pevskega društva „Slavec“. Okrog 40 pevcev zbralo se je na pripravljenem odru, v čegar ozadi je blestela podoba slovanskih blagovestnikov primerno okinčana. Vrstili so se na to zbori, osmospevi in četverspevi. Petje je vnelo srca in zabava je bila kljub nagajivemu vremenu prav živahna. Odbor je odprl tudi „srečolov“, igro na dobitke. Nekatere narodne gospodičine bile so tako prijazne, prevzeti razpečavanje lističev mej občinstvom, za kar naj jim bo tem potom izrečena najtoplejša zahvala. Srečkanje dalo je povod marsikaterim šalam, katere so razdirali oni, ki so „ulovili“ samo — bele listke. Na dolenjem koncu uredil se je prostor za streljanje na tarčo, kojega se je udeleževalo mnogo prijateljev streljanja. Večer je bil v resnici vesel, domač — brez vsacega nereda. Upajmo — in ta želja je greča v našem srci — da je letošnji občni zbor pridobil zopet mnogo novih prijateljev naši podružnici. Več se jih je že mej zborovanjem upisalo. Crescite et multiplicamini. . . Rastite in množite se. . . V to pomozi Bog in sv. slovanska blagovestnika.

— (Vabilo.) Litjsko pevsko društvo bode imelo prihodnjo nedeljo t. j. 3. julija t. l. letošnji občni zbor v gostilni gosp. Oblak-a v Litiji. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Razni nasveti in interpelacije. Castiti udje se uljudno vabijo na zbor.

— (Krški godbeni klub) in pevski zbor priredita v nedeljo 3. julija na vrtu gospoda Gregoriča „koncert.“ Začetek ob 6. uri zvečer, (pri neugodnem vremenu ob 8. uri v prostorih bralnega društva). Ustopnina 40 kr. za osebo. Prijatelji godbe in petja se uljudno vabijo k obilni udeležbi.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima v soboto dne 2. julija svoje V. občno zborovanje v prostorih „Slovanske Čitalnice“, Salzamtsgasse 6, in sicer se sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo o dijaškem shodu. 3. Služajnosti. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Gosti dobro došli!

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Dragi. Plača 450 gld., službena doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 31. t. m. — Na mestni dekliški šoli v Ljubljani razpisano je mesto podučiteljice. Plača 500 gld. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovo 1. julija. Odhod cesarjeviča in cesaričinje vršil se mej naudušenimi klici prebivalstva. Na kolodvoru bilo zbrano plemstvo, dostojanstveniki, duhovščina in častniki. Namestnikova soproga izročila krasen šopek cesaričinji, katera se je najsrčneje poslovila in mej naudušenimi živio-klici in sviranjem cesarske himne ob 7. uri 15 minut na Dunaj odpeljala. Cesarjevič Rudolf odpeljal se je malo minut pozneje dalje v Tarnov Lanint.

Carigrad 1. julija. Porta zahtevala od Angleške, da se potrditev egiptske pogodbe zopet odloži.

Varšava 30. junija. (Politische Correspondenz:) Jeseni bodo veliki mañevri vseh

posadk v kraljestvu poljskem pod vodstvom generalnega guvernerja Gurka.

Razne vesti.

* (Dobro naložen denar.) „Times“ pripovedujejo naslednjo dogodbo: Vsled neke stave prišel je pred osmimi dnevi lord Rotšild k slikarju Ceulinu z naročilom, naj napravi njegovo podobo v prosjaški obleki. V ta namen oblekel je Rotšild neko capasto obleko, da je bil res prosjaku podoban. Mej tem pride mlad učenec slikarja Ceulina, v sobo in videč moža v zakrpani obleki, misli, da je to kak plačan „model“. Smilil se mu je mož in stisnil mu je denarja v roko. Rotšild je denar vzel a prašal slugo, kdo da je mladi mož in kje da stane. Dne 26. junija dobil je mladi mož od Rotšilda nastopno pismo: „Po tradicijah naše hiše sem s kapitalom, ki ste mi ga izročili tržil in sicer prav srečno. Pozivljam Vas, da vsprejmete pri moji glavni blagajnici tisoč funtov šterlingov.“

Gospodje Sokoli

kateri se udeležé Tomanove slavnosti v Kamni Gorici, zbirali se bodo v Čitalnici dne 3. julija t. l. ob ½ 6. uri zjutraj in odidejo z zastavo točno ob 6. uri na kolodvor južne železnice. Vsi gospodje naj pridejo v sokolski opravi, naprošeni so tudi vsi starejši gg. Sokoli pridružiti se kolikor mogoče mnogobrojno. Slavnost vršila se bode pri vsakem vremenu.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (19—5).

prinaša v VII. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorázd: Črnošolec. Balada. — 2. S. Savec: Postillon d'amour. Povest. XII. — 3. Ivan Berbnč: Na školji Sv. Pavla v Vipavski dolini. — 4. E. Lah: Črtice o ljubljanskim čitalnici. — 5. Jos. Apih: Plemstvo in narodni razvoj. III. — 6. M. Čilenšek: Kaj pripovedujejo ob Ložnici. III. — 7. Fr. Levec: Fran Erjavec. — 8. Fr. Gestrin: Na samostanskem vrtu. Pesem. — 9. Rá-dinski: Drobne pesmi. — 10. I. Šubic: Rastlinske bolezni. III. — 11. Književna poročila: IV. V. Oblak: Morphologie des Görzer Mittelkarstialektes mit besonderer Berücksichtigung der Betonungsverhältnisse von Dr. Karl Strekelj. Wien, 1887, 8°, 122. — III. F. Hubad: Imenitna knjiga. (Konec.) — 12. Listek: Stritarjevi zbrani spisi. — Tomanova slavnost. — Anton Hribar. — Preširnova podoba. — Ivan Trnski. — Gledališki oder v Rudolfovem. — Pedagogičsko društvo v Krškem. — Dve doslej neznani knjigi. — Nove muzikalije. — Angelček. — Fr. Jeriša. — Pred svojim pragom. — Popravki. — „LJUB-LJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Poslano.

O priliki L. Tomanova svečanosti naznanjam vsem njegova častiteljem, da se nahaja v moji zalogi precejšnje število

Lovro Toman-ovih Glasov domorodnih,

kotih sem nekaj elegantno, v pristno angleško platno vezal, bogato oklepal z zlatom in črnim tiskom v spomin slavnosti. Dobivajo se le pri meni po 70 kr., po pošti 10 kr. več.

(484-1) **Fran Dežman.**
knjigoveze, Sv. Petra cesta št. 6 v Ljubljani.

Javna zahvala.

Podpisana si šteje za veliko dolžnost in čast zahvaljati se posebnemu odseku Tržškega podpornega in bralnega društva za obletnico njenega pokojnega moža, ki je bila 26. junija, kakor tudi vsem darovalcem v ta namen, posebno vrlim narodnim škedenjskim pevcem in prečisti-temu gospodu kaplanu za ganljivo petje na grobu nepozabljivega pokojnika, ki so s tem skazali pokojnemu soprogu, meni in narodu čast. Živeli vrli narodnjaki! Bog plati!

(485) **Katarina vdova Dolinar-jeva.**

7. izkaz

dobrovoljnih darov za napravo zastave „slovenskega delavskega pevskega društva Slavcev“ v Ljubljani.

Nadalje so darovali:

Gospod Novak A.	—	gld. 50 kr.
Nagy Janez	2	—
Vranič iz Litije	—	50
Tura L. iz Litije	—	50
Lorenc Karol	10	—
Eberl Hugo	2	—
Škofic Fr.	—	60
Bernard Jan.	—	60
Gogala Ivan	3	—
dr. Zupanc Jarnej	1	—
Flegar Jan.	—	50
Č. gosp. Roth Gotthard na Vrhniki	1	—
Gospod T. P.	—	50
+ x + y	—	50
Antonin	—	50
Bistriški	—	50
Kotnik Fr.	2	—
Prosen Josip	—	50
Neimenovan	1	—
Gospod Vodnik Vekoslav	3	—
Gospa Klemenc Ivana	1	—
Č. gosp. Vrhovnik Ivan, kaplan v Dobu	2	—
Gospod Svetec Luka v Litiji	5	—
Povše Fran.	3	—
Perdan Iv.	1	—
Č. gosp. Zagorjan, kaplan	—	50
Malenšek, kaplan	3	—
Hočevar M., župnik	1	—
Gospod Toman A.	1	—
Perne	1	—
Kopač Iv.	1	—
J. Z.	10	—

Umrli so v Ljubljani:

28. junija: Elizabeta Kolb, udova vojaškega oskrbnika, 83 let, Tržaška cesta št. 5, za starostjo. — Alojzij Kotar, konduktorjev sin, 7 dni, Cesta na južno železnico št. 12, za božjastjo.

29. junija: Jera Zajc, hlapčeva žena, 39 let, Poljanska cesta št. 44, za krvavenjem, ker je bila z nožem zabodena. — Gregor Zajc, hišni posestnik, 87 let, Poljanska cesta št. 11, za starostjo. — Josipina Serkulj, lončarjeva hči, 4 leta, Streliške ulice št. 8, za škrlatico.

V deželni bolnici:

26. junija: Janez Dolenc, mizar, 29 let, za jetiko.
29. junija: Jakob Rode, dninar, 40 let, za bramorio.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. junija	7. zjutraj	736-62 mm.	13.6° C	sl. svz.	dež.	15.50 mm.
	2. pop.	738.66 mm.	15.6° C	sl. vzh.	dež.	dežja.
	9. zvečer	740-60 mm.	14.8° C	sl. vzh.	obl.	
30. junija	7. zjutraj	740-76 mm.	16.8° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	739-36 mm.	22.2° C	sl. vzh.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	738-56 mm.	18.0° C	brevz.	d. jas.	

Srednja temperatura 14.7° in 19.1°, za 4.3° pod in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	gld. 81.35
Srebrna renta	—	82.65
Zlata renta	112.50	112.80
5% marčna renta	96.90	96.90
Akcije narodne banke	88.30	88.60
Kreditne akcije	283.10	282.10
London	126.55	126.65
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.0
C. kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	62.17 1/2	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	gld. —
Državne srečke iz l. 1864	100	162
Ögerska zlata renta 4%	—	102
Ögerska papirna renta 5%	—	87
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	—	230

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

120 hektolitrov belih vin 1886. leta

izvrstne kakovosti proda se po ceni. — Vpraša naj se pri najemništvu posestva Jurjevac, poštna in železniška postaja Lekenik na Hrvaškem. (482-1)

Zgubil se je

večji pes prepelčar, 2 leti star, kratke dlake, popolnem temno rujav, z dolgimi ušesi in repom, velikimi ostrigastimi kremplji na zadnjih in prednjih nogah. Kdor ga najde, naj se oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Proda se

orodje ključarske delavnice in vse, kar spada k temu obrtu. — Ravno tu se dobi po nizki ceni več štedilnih ognjišč (Spaerherd), kakersna se uzidavajo. — Natančneje se izve v Sv. Florijana ulicah št. 37 nova, v prodajalnici. (469-2)

Proda se ali v najem dá hiša

na Poljanah. Hiša je v jedno nadstropje s sedmimi sobami, kuhinjo, tremi kletmi, štirimi blevi. Poleg hiše je velik vrt, njiva in malo travnika. S hišo se proda nekaj družega zemljišča s tremi svislami. Kupec ali najemnik more hišo prevzeti o sv. Juriji prihodnjega leta. Takojšnje plačilo se pa ne zahteva, ampak je prodajalec zadovoljen, če se mu bodo od kupnine redno plačevale obresti. Kaj več pove lastnik v Florijanskih ulicah št. 19. (480)

Izjava o dr. Friderika Lengel-a

brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi tega lepčila so za lepo polt nepresegljive dobrote in upliva. Da se hitro zgleda koža po pre-
stanih kozah, zato je ta balzam pravi unikum.“ (410-3)

Med. Dr. Raspi, vseučilišni prokurator.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-
koczy-j, lekarji; na Dunaji pri
Ph. Neustein-u, mesto, Piankeng.

BUDIMSKA

Rákóczy

GRENČICA.

Kot gotovo upliva-joče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanih krvi, zlati žuti, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloz-nih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mine-ralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307-7)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-110)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina najnovejša zaloga oblek.

Cela obleka	za gospode	od gld.	8.—
Salonka	—	—	20.—
Pomladanska suknja	—	—	7.50
Hlače	—	—	1.80
Cela obleka za dečke	—	—	1.50

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna.
V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Najnovejša slovenska knjiga

za p. n. učitelje, učiteljice in prijatelje šole.

Šolske drobtinice

v petindvajsetletni spomin smrti

A. M. SLOMŠEKA.

Spisal Fran Jamšek,

načelnik in bivši c. kr. školski nadzornik v Reichen-
burgu.

Cena broširanemu iztisu 1 gld., v platno vezanemu 1 gld.
20 kr., po pošti 10 kr. več. — Naroči se lahko v vsakej
bukvarni ter pri založniku

J. R. Milic-u,

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

! Gostilničarjem na deželi !

priporočam razen eksportnega piva

dvojak

(Jako krepko
pivo)
(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v stekle-
nicah po 1/10 litra. (462-8)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

J. ANDĚL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešilke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žučelne zaloge ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliharju, trgovcu na
Dunajske cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (369-5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.